

nogen Maade vil følge af Loven, at han skulde være nødsaget dertil, og jeg troer ikke, at Ministeriet ordentligviis vil fordre en sliq Taxation, forinden Minimum af Kjøbesummen bestemmes. Det er fortiden sjældent, at der forlanges nogen Taxation; den begjæres kun af Ministeriet med Hensyn til visse særlige Eiendomme, navnlig naar der er Spørgsmaal om Salg af Kroer og Møller, men ordentligviis ikke ellers. Man lader sig sædvanlig nøie med Oplysninger om de aarlige Indtægter af Godset for en længere Tid, navnlig om Landgilden, Indfæstningerne og andre Indtægter, og efter de Priser, der ere nogenlunde bekendte for de forskellige Egne, fastsætter man da, hvad der kan anses som et passende Minimum for Kjøbesummen. Saadanne Taxationsforretninger vilde vistnok ogsaa paadrage Besidderen betydelige Omkostninger, mulig endog saa store, at ikke engang de Procenter, her foreslaaes, kunde være tilstrækkelige til at dække dem. — Den ærede Ordfører søgte ogsaa, som det forekom mig, med Hensyn til Procenternes Størrelse en Grund for ikke at ansætte dem mindre, end de ere foreslaaede af flere ærede Landsthingsmænd, deri, at Besidderen skulde have Noget til særlige Udgifter ved Salget som Honorarer for at skrive Contracter o. s. v.; men jeg troer, at de fleste Majoratsbesiddere ikke ville bære sliqe Omkostninger ved Afhændelsen af deres Gods. Derimod indrømmer jeg, at sliq Afhændelse for dem vistnok er forbunden med nogen Omkostning — det er Noget, som er nofsom bekendt — og jeg troer derfor ogsaa, at det vilde være billigt, at de fik visse Procenter af Kjøbesummerne som Vederlag for disse Omkostninger; jeg fremførte kun hine Bemærkninger om Taxationerne, fordi jeg troer, at Ministeriet ikke efter Loven ordentligviis kan ansee sig forpligtet til at fordre Taxation, forinden Minimum bestemmes. For saavidt den ærede Ordfører bemærkede, at jeg har anseet de til § 2 foreslaaede Commissioner for tilraadelige, da nødsages jeg for en deel til at modsigte dette. Jeg bemærkede vel før, at det for Ministeriet, som skulde bestemme det omhandlede Minimum, vilde være meget behageligt, om det ved saadanne Commissioner eller paa anden Maade kunde erholde en

Burdering af de paagældende Eiendomme; men paa den anden Side gjorde jeg opmærksom paa, at de fleste Majoratsbesiddere vistnok ikke ville ønske saadanne Commissioners Mellemkomst, navnlig fordi de ville være ikke lidet bekostelige, og jeg troede derfor, at Bestemmelsen om disse Commissioner vilde lægge væsentlige Hindringer iveien for Sagens Fremgang, af hvilken Marsag jeg ikke kunde ansee den for tilraadelig.

H. Sørensen: Med Hensyn til de Commissioner, hvorum der nu nylig har været Tale, og som ere foreslaaede i § 2 af 5 ærede Landsthingsmænd, skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at det i 14de Afstemningspost er blevet gjort gjældende som en Undtagelse, at disse Commissioner ikke skulde have Noget at gjøre med Gods, henhørende under Embeder, saasnart dette ikke var høiere end 10 Tønder Hartkorn. I Almindelighed maa man vel kunne sige, at, dersom disse Commissioner skulde være uvelkomne hos Fideicommissbestoderne, saa maatte de vel være meget velkomne hos Beneficiarierne; thi de ville rimeligviis ikke, at deres Gods skulde komme til at ligge udenfor de almindelige Regler, og de vilde maastee i Almindelighed finde en Beroligelse og Betyggelse i, at deres Embedes Larv var varetaget, og at de derved vare betryggede for, at der paa dem skulde komme til at hvile nogen som helst Mistanke for, at deres Forslag med Hensyn til Salgsprisen for det dem underlagte Gods skulde være afgjort til Skade for Embedet. Jeg skulde derfor tænke mig nærmest som Grund til denne Undtagelse den Beføstning, det vilde medføre; men, da Commissionerne ere ordnede amtsviis og Embedsmændene jo kunne benytte sig af dem, naar de i Egnen mulig have lignende Forretninger, mener jeg, at denne Beføstning ikke kan blive stor, især da Diæterne ikke kunne komme saa meget i Betragtning for et Arbeide, der ikke koster meget lang Tid. Jeg skulde derfor tilslade mig at foreslaae, om ikke denne Undtagelse kunde sættes ned f. Ex. til 1 à 2 Tønder Hartkorn . . .

Formanden: Jeg maa dog gjøre den ærede Landsthingsmand opmærksom paa, at den 14de Afstemningspost ikke er under For-